

Ганьба невігластва

Ганебних проявів в нас, в людях,
На жаль, хоч греблю з них гати,
Та найганебнішим з всіх буде
Невігластво в нас, в нім нам йти

Для себе і близьких всіх, й рідних.
Той, що не знає сам, і знать
Не хоче, й іншим не дає - він з бідних,
З духовно нищих. Темних рать

Бо все, що в Світі є ганебним, -
З невігластва все, й в нім зросло,
Хоч й буде для землі хвалебним,
Більшість в невігластві жило,

В невігластві ж найбільший злочин,
Нам Будда те давно сказав,
Невіглас сам те знать не хоче,
Інакше б від ганьби сконав

Ще якийсь час можливість буде,
Хоч в тім і з тим - то ж не життя!
Але ж в майбутнім, й нині люди
З невіглаством всіх в майбуття

Навік зійти й згинуть в нікуди,
Як людям, в тім і з тим в ганьбі,
В невігластві, то вже не люди,
І те все всі ж вони й собі

В невігластві сам, геть у всьому,
В ганьбі найбільшій з всіх у тім,
На самоті і в гуртовому -

В житті лиш в п'їтму прїрви й смерті,
І в нім ганебність вся й всього
Того, що ми в всїй круговерті
Самі ж берем, й несе́м з того

Саме з таких вся, і в таких всіх,
Та рать - ганебніша від всіх,
В ганьбі й ганебності ж весь успіх
П'їтми, в тім й Сатани успіх.

Та й нині ще живе лиш в ньому,
В невігластві, і день, і ніч,
В житті надземнім і в земному,
В ганьбі й з ганьбою пліч-о-пліч.

Сам у собі і сам з собою,
Щоб усвідомив хоч на мить,
Що покидьок, й п'їтми він воїн,
Що сам - ганьба, й з ганьбою жить

Не візьмуть жодного, і шансів,
Окрім геть зникнути в ганьбі,
В п'їтмі - до прїрви, й без нюансів
Найменших вижить в боротьбі,

Вчиняли довго, і вчинили,
Не вчили́сь ні в життя, ні в Вчень,
Самі ж себе в ганьбі й сповили,
Чи то людина ще, чи пень,

Не дай нам Бог десь бути в нім!

В знаннях й до знань хто йде - в дорогу -
Той з Богом й людством тим дійде,
Яке все вчить, і Агні Йогу
Багато хто з таких знайде.

Микола Іващенко, Київ, 14. 03. 2019 р.